

Arrest

nr. 71 243 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIENI, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoeker, V. Z., luidt het asielrelaas als volgt:

“U bezit de Russische nationaliteit en bent van gemengde Russisch-Kabardiense origine. U bent geboren in de stad Nalchyk, republiek Kabardino-Balkarië.

In 2000 hebt u zich bekeerd tot de islam.

U bent in 2003 wettelijk gehuwd met E. A. (...) (O.V.6.799.900). Haar vader is van Tsjetsjeense origine en haar moeder van Balkarische afkomst.

U werd in oktober 2005 door medewerkers van de derde afdeling van de ROVD meegenomen naar de Rubop-afdeling. Een collega van u was overleden tijdens een gewapend conflict in Nalchyk in die periode en u werd gevraagd of u ook betrokken was bij dat conflict. U ontkende enige betrokkenheid en u werd diezelfde avond terug vrijgelaten.

Een week later werd u meegenomen door FSB-medewerkers. U diende uw deelname aan het conflict te bekennen. Men zei u dat men ervan op de hoogte was dat u door deelnemers van het conflict was opgebeld. Omdat u niet had deelgenomen aan het conflict, hebt u ook niets bekend. Er werd u ook nog gezegd dat u geen moslim mocht zijn. Diezelfde avond werd u vrijgelaten.

Een week later was er bij u thuis een officiële huiszoeking door het Centrum voor Terrorismebestrijding en door de FSB. Er werd gezocht naar wapens en drukwerken die konden wijzen op extremisme. Er werd niets meegenomen.

In 2006 werd u verschillende keer van thuis uit meegenomen door verschillende instanties, waaronder de FSB, Rubop en het Centrum voor Terrorismebestrijding.

In 2007 werden u en uw vrouw vaak gecontroleerd door de wijkagent.

Midden juni 2010 werd u van thuis uit door de rechercheafdeling van Nalchyk meegenomen naar de tweede afdeling van de recherche. Er werden vingerafdrukken en foto's van u genomen en u werd gezegd dat u samen met uw gezinsleden op een lijst van risicogroepen zou worden geregistreerd. Na enkele uren mocht u opnieuw vertrekken.

Op 20 augustus 2010 werd u vanuit uw huis door Rubop-medewerkers meegenomen. U diende in een wagen te stappen en er werd een zak over uw hoofd getrokken. U werd vervolgens geslagen en er werd u gezegd dat Russische moslims terroristen zijn. Er werden u geen vragen gesteld. U werd de volgende nacht vrijgelaten. Op 23 augustus 2010 bent u naar een gerechtelijk medisch expert geweest die heeft vastgesteld dat u een hersenschudding had opgelopen. Op 30 augustus 2010 hebt u aangaande het incident van 23 augustus 2010 een klacht bij het parket ingediend, maar u ontving op 11 of 12 september 2010 een brief waarin stond vermeld dat er geen zaak wordt opgestart omdat er onvoldoende bewijzen zijn.

Midden januari 2011 vielen Rubop-medewerkers binnen in uw huis. Er was een huiszoeking waarbij onder andere de internationale paspoorten van u en uw echtgenote werden in beslag genomen. Uw dochter werd tijdens deze huiszoeking geduwd en zij liep daarbij verwondingen op in het gezicht. U werd vervolgens meegenomen en u werd met elektriciteit gefolterd. Er werd u informatie gevraagd over uw betrokkenheid bij bepaalde explosies en u diende de moord op bepaalde politieagenten te bekennen. U werd in de nacht vrijgelaten.

Op 12 februari 2011 werd een vriend van u, I. T. (...), vermoord.

Op 14 februari 2011 kwamen nogmaals Rubop-medewerkers bij u thuis. U werd meegenomen en mishandeld. U werd gevraagd door wie uw vriend was vermoord. U kon geen informatie geven en u werd de volgende nacht vrijgelaten. Bij uw vrijlating werd er nog gezegd dat u de volgende zou zijn.

In maart 2011 werd u door een bevriende wijkagent aangeraden om snel uit Nalchyk te vertrekken.

Op 21 maart 2011 bent u samen met uw gezin vanuit Nalchyk vertrokken naar Kiev (Oekraïne). Gedurende drie weken verbleef u in Kiev op een appartement dat uw schoonvader had geregeld.

Op 13 april 2011 bent u samen met uw gezin van daaruit naar België gereisd en op 15 april 2011 bent u in België aangekomen.

Diezelfde dag hebt u een asielaanvraag ingediend.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: het Russisch binnenlands paspoort van u en uw echtgenote, de geboorteaktes van u, uw echtgenote en uw twee dochters, uw rijbewijs, een werkkaart (dd.22/02/2011), een gerechtelijk medisch expertiseattest (dd.23/08/2010), gerechtelijk document (dd.10/09/2010), Belgisch voorschrift van medicatie (dd.9/06/2011), een USB-stick met twee foto's van uw dochter en enkele internetartikels."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.1.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoeker, V. Z., luidt als volgt:

"U verklaarde dat u Kabardino-Balkarië hebt verlaten omdat u er sinds 2005 wordt geviséerd door verschillende instanties. Omdat u een moslim van deels Russische origine bent, wordt u er als een terrorist beschouwd (CGVS gehoor 24/06/2011 p.14-20, 24-25). U vreest bij terugkeer naar Kabardino-Balkarië dat u zal worden vermoord (CGVS gehoor p.25-26).

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten. Zo verklaarde u dat u vanuit Kiev (Oekraïne) naar België bent gereisd in een minibus, maar u kon geen enkel land, stad of plaats opnoemen via dewelke u naar België bent gereisd (CGVS gehoor p.11). U stelde dat er onderweg éénmalig werd gestopt waarbij de chauffeurs van de minibus met personen in uniform hebben gesproken. U kon echter niet duidelijk aangeven of het ging om een controle van documenten alsook had u geen idee waar dit had plaatsgevonden (CGVS gehoor p.11-12). Bovendien was u niet op de hoogte of de chauffeurs valse documenten voor u hadden geregeld. U gaf echter wel aan dat er op voorhand in Kiev door een onbekende persoon foto's van u werden genomen, maar u wist niet waarom er foto's werden genomen en/of deze foto's uiteindelijk werden gebruikt (CGVS gehoor p.12). Verder bleek nog uit uw verklaringen dat er op voorhand geen enkele afspraak met de chauffeurs werd gemaakt in geval van mogelijke grenscontroles tijdens de reisweg (CGVS gehoor p.12). Dat u zo weinig weet over uw reisweg en de gebruikte reisdocumenten, blijkt niet geloofwaardig. Te meer gezien uit informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat er bij binnenkomst van de Europese Unie en meer bepaald de Schengenzone strenge

identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Gezien het risico op ernstige sancties voor de smokkelaars bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort (valse) documenten dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde en geen informatie kan geven over uw reisdocumenten, niet geloofwaardig. Bovenstaande vaststellingen tasten bijgevolg uw algehele geloofwaardigheid aan.

Vervolgens dient er te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Zo blijkt uit uw verklaringen dat u reeds sinds oktober 2005 door overheidsinstanties in Kabardino-Balkarië wordt geïdendeerd. U gaf aan dat u vanaf de aanvang van uw problemen werd vervolgd omwille van het feit dat u een Russische moslim bent (CGVS gehoor p.16, 18, 19, 20, 24-25). U stelde dat er in 2005, 2006, 2007 alsook in 2010 en 2011 vervolgingsfeiten tegen u hebben plaatsgevonden. Er dient hierbij opgemerkt te worden dat u pas in maart 2011 hebt besloten om Kabardino-Balkarië te ontvluchten en dit omdat een vriend van u in februari 2011 werd vermoord en omdat er toen een anti-terroristisch regime werd ingevoerd (CGVS gehoor p.24). Het feit dat u niet eerder uw stad of uw land bent ontvlucht en dit terwijl u reeds enkele jaren persoonlijk werd vervolgd, doet vragen rijzen omtrent uw nood aan internationale bescherming. Bovendien gaf u zelf aan dat u het in de periode 2005-2011 niet nodig vond om uit Nalchik te vertrekken omdat u dacht dat het in orde zou komen (CGVS gehoor p.24). Hierbij dient nog toegevoegd te worden dat u op 22 februari 2011 een legitimatie voor uw professionele activiteiten als juwelier hebt afgehaald bij de overheidsdienst van cultuur. U gaf aan dat u geen schrik had om deze voornoemde legitimatie af te halen, aangezien u met dit overheidsdepartement nooit eerder problemen had gekend (CGVS gehoor p.5, 25). Echter, deze gedraging valt eveneens niet te rijmen met een dringende nood aan internationale bescherming. Gezien u immers op datum van 14 februari 2011 nog werd meegenomen door Rubop-medewerkers omwille van de moord op uw vriend dd.12/02/2011, doet het betreffende contact op 22 februari 2011 met een overheidsdienst van Kabardino-Balkarië ernstige vragen rijzen omtrent de gegrondheid van uw vrees. Door dit betreffende contact kwam u hoe dan ook onder de aandacht van de autoriteiten.

Overigens dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd uw actueel gegronde vrees aannemelijk te maken. Zo gaf u aan dat u geen informatie voorhanden hebt aangaande uw actuele vervolgingsproblematiek. U hebt sinds uw aankomst in België geen poging ondernomen om na te gaan of u nog steeds actueel wordt gezocht in Kabardino-Balkarie en of er nog naar u wordt geïnformeerd. U hebt enkel via internet algemene informatie verzameld, maar deze internetartikels betreffen niet uw persoonlijke situatie in Kabardino-Balkarië (CGVS gehoor p.2, 26). Nochtans gaf u aan dat u sinds uw aankomst in België nog steeds contacten hebt met uw moeder die tot op heden in Nalchik verblijft (CGVS gehoor p.4). Dergelijk gebrek aan interesse naar de ontwikkelingen van uw persoonlijke vervolgingsproblematiek, kan weinig aannemelijk worden genoemd indien u een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren. Hieraan dient overigens nog te worden toegevoegd dat uw echtgenote heeft verklaard dat zij er via haar moeder van op de hoogte werd gebracht dat er sinds uw vertrek uit Kabardino-Balkarie nog politie is langs geweest om naar u te informeren. Behoudens het feit dat uw echtgenote niet kon aangeven wanneer dit concreet had plaatsgevonden, dient het merkwaardig te worden genoemd dat zij u daarover niet heeft ingelicht. Uw echtgenote gaf ter verklaring aan dat zij u niet nerveus wilde maken (CGVS gehoor vrouw p.3). Deze poging tot verklaring overtuigt echter niet. Er mag immers van een asielzoeker worden verwacht dat hij/zij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om te informeren naar cruciale aspecten van het vervolg van de feiten in land van herkomst alsook dat hij/zij diens partner van belangrijke informatie hieromtrent op de hoogte brengt. Bijgevolg dient te worden besloten dat zowel uw gebrek aan interesse naar uw actuele vervolging als het gebrek aan uitwisseling van informatie door uw vrouw, als gedragingen worden beschouwd die onverenigbaar zijn met een gegronde vrees voor vervolging.

Verder dient er nog gewezen te worden op volgende vaststellingen aangaande de door u neergelegde documenten. Zo legde u in eerste instantie een gerechtelijk medisch expertiseattest (dd.23/08/2010) voor waarin staat vermeld dat er bij u op 23 augustus 2010 een hersenschudding werd vastgesteld. U gaf aan dat u deze hersenschudding hebt opgelopen tijdens uw vasthouding op 20 augustus 2010. Echter, in het voornoemde document worden er geen verdere details verstrekt aangaande de omstandigheden waarin u de betreffende verwonding hebt opgelopen. Bijgevolg kan op basis van dit document niet op objectieve wijze worden besloten dat de voornoemde hersenschudding het gevolg is van de door u aangehaalde feiten. Verder legde u ook een gerechtelijk document (dd.10/09/2010) neer van het parket van Nalchik waarin staat vermeld dat uw klacht aangaande het feit dat u door gemaskerde Rubop-medewerkers werd geslagen, niet verder wordt behandeld. Volgens het document waren er onvoldoende bewijzen om een zaak op te starten. U verklaarde dat u voormeld document op 11 of 12 september 2010 via de post hebt ontvangen (CGVS gehoor p.9). Behoudens het feit dat uw echtgenote niet op de hoogte is van de wijze waarop u dit document heeft verkregen, dient te worden opgemerkt dat dit document geen sluitend bewijs vormt dat de door u verklaarde vasthouding en mishandeling door Rubop-medewerkers effectief heeft plaatsgevonden. Bovendien hebt u van de

twee aangehaalde documenten, zijnde het gerechtelijk medisch expertiseraad en het gerechtelijk document, enkel kopijen kunnen voorleggen. U verklaarde dat de originele exemplaren werden in beslag genomen samen met de internationale paspoorten van u en uw echtgenote bij de huiszoeking door Rubop-medewerkers in januari 2011. Ook is er volgens u toen een document van een officiële huiszoeking in 2005 verdwenen (CGVS gehoor p.7-8, 20). Echter, uw echtgenote kon uw voorgaande verklaringen niet bevestigen. Zo bleek zij in eerste instantie niet op de hoogte te zijn van het bestaan van het originele exemplaar van het gerechtelijk medisch expertiseraad. Ook kon zij niet aangeven waar het origineel gerechtelijk document was (CGVS gehoor p.4). Verder gaf zij enkel aan dat tijdens de huiszoeking in januari 2011 jullie internationale paspoorten en documenten betreffende jullie huis in Nalchyk werden meegenomen. Van andere documenten die toen in beslag werden genomen, is zij niet op de hoogte. Uw echtgenote bleek overigens ook geen kennis te hebben van documenten aangaande de huiszoeking die in 2005 werd gehouden (CGVS gehoor vrouw p.4-5). Dat uw echtgenote niet kan bevestigen dat dergelijke belangrijke documenten op recente datum, zijnde januari 2011, werden in beslag genomen kan als weinig aannemelijk worden aanschouwd. Bijgevolg dient op basis van voorgaande vaststellingen te worden besloten dat er geen overtuigend bewijs werd aangeleverd van de door u verklaarde vervolgingsfeiten. Ook de USB-stick waarop twee foto's van uw dochter met verwondingen in het gezicht zijn te zien, vormt geen objectieve ondersteuning van uw asielaanvraag. Daarnaast zijn ook de neergelegde internetartikels geen bewijsstukken voor uw verklaarde vervolging in Kabardino-Balkarië. Zoals voorheen reeds werd vastgesteld, leveren deze artikels geen ondersteuning voor de door u aangehaalde feiten in uw land van herkomst. Ook het internetartikel waarin melding wordt gemaakt van de moord op I. T. (...) - waarover u door Rubop-medewerkers werd ondervraagd duidt op geen enkele wijze aan dat dit incident enigszins met de door u verklaarde problemen verbonden is. Tot slot legde u ook nog een artikel neer betreffende 'Black hawk', zijnde de organisatie die u vreest in geval van terugkeer naar Kabardino-Balkarië (CGVS gehoor p.25). Opnieuw dient te worden besloten dat voornoemd document op geen enkele wijze een objectief stavingstuk vormt van uw asielaanvraag.

Ten slotte zij opgemerkt dat het feit dat uw vrouw op 21 september 2010 een internationaal paspoort werd uitgereikt (zie document 1 in groene map, p.19), niet te rijmen valt met uw verklaringen als zou ze in juni 2010 door uw autoriteiten op een lijst van risicopersonen zijn geregistreerd (CGVS, p.18 en 19). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat elke aanvraag van een Russisch staatsburger tot het verkrijgen van een internationaal- of reispaspoort aan de FSB, de Russische staatsveiligheidsdienst, wordt voorgelegd. Mocht uw vrouw werkelijk op een dergelijke lijst zijn opgenomen en als risicopersoon worden aanzien, zoals u verklaarde, is het weinig aannemelijk dat uw autoriteiten haar een internationaal paspoort zouden uitreiken waarmee ze zomaar het land zou kunnen verlaten. Hetzelfde geldt overigens ook voor u, die op 14 oktober 2006 een internationaal paspoort werd uitgereikt (zie document 6 in groene map, p.19), hoewel u volgens uw verklaringen voordien reeds ernstige problemen zou hebben gekend met de FSB en nota bene verdacht zou zijn geweest van betrokkenheid bij terreurdaden. Deze vaststellingen tasten uw algehele geloofwaardigheid nog verder aan.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofd van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het door u neergelegde Belgisch medisch attest (dd.9/06/2011) wijzigt niets aan voorgaand besluit. Dit document geeft immers enkel aan dat u eenmalig op consultatie ging bij een psychiater en u toen slaap- en kalmeermiddelen alsook antidepressiva werden voorgeschreven. Uit dit attest en voorschift kan niet worden afgeleid dat uw psychische problemen het gevolg zouden zijn van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Wat de overige door u neergelegde documenten betreft, zijnde het Russisch binnenlands paspoort van u en uw echtgenote, de geboorteaktes van u, uw echtgenote en uw twee dochters en uw rijbewijs, dient te worden vastgesteld dat deze documenten voorgaande conclusies niet wijzigen. Deze documenten handelen immers enkel over persoonlijke identiteitsgegevens van u en uw gezinsleden en deze worden door mij niet in twijfel getrokken."

1.2.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoekster, E. A., luidt het asielaanvraag als volgt:

"U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten. U bent geboren in de stad Nalchyk (Kabardino-Balkarië). Uw vader is van Tsjetsjeense origine en uw moeder is van Balkarische afkomst. Sinds 2005 werd uw echtgenoot V. Z. (...) (O.V.6.799.900) door verschillende instanties in Kabardino-Balkarië geïdentificeerd omdat hij een moslim van Russische origine is. Op 21 maart 2011 bent u samen met uw gezin vanuit Nalchyk vertrokken en op 15 april 2011 hebt u in België asiel aangevraagd. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-Generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoekster, E. A., luidt als volgt:

“U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot, V. Z. (...) (CGVS gehoor vrouw 24/06/2011 p.6). In het kader van de asielaanvraag van uw man heb ik een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De voormelde beslissing betreffende de asielaanvraag van uw echtgenoot bevat de volgende motieven:

“U verklaarde dat u Kabardino-Balkarië hebt verlaten omdat u er sinds 2005 wordt geïsoleerd door verschillende instanties. Omdat u een moslim van deels Russische origine bent, wordt u er als een terrorist beschouwd (CGVS gehoor 24/06/2011 p.14-20, 24-25). U vreest bij terugkeer naar Kabardino-Balkarië dat u zal worden vermoord (CGVS gehoor p.25-26).

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten. Zo verklaarde u dat u vanuit Kiev (Oekraïne) naar België bent gereisd in een minibus, maar u kon geen enkel land, stad of plaats opnoemen via dewelke u naar België bent gereisd (CGVS gehoor p.11). U stelde dat er onderweg éénmalig werd gestopt waarbij de chauffeurs van de minibus met personen in uniform hebben gesproken. U kon echter niet duidelijk aangeven of het ging om een controle van documenten alsook had u geen idee waar dit had plaatsgevonden (CGVS gehoor p.11-12). Bovendien was u niet op de hoogte of de chauffeurs valse documenten voor u hadden geregeld. U gaf echter wel aan dat er op voorhand in Kiev door een onbekende persoon foto's van u werden genomen, maar u wist niet waarom er foto's werden genomen en/of deze foto's uiteindelijk werden gebruikt (CGVS gehoor p.12). Verder bleek nog uit uw verklaringen dat er op voorhand geen enkele afspraak met de chauffeurs werd gemaakt in geval van mogelijke grenscontroles tijdens de reisweg (CGVS gehoor p.12). Dat u zo weinig weet over uw reisweg en de gebruikte reisdocumenten, blijkt niet geloofwaardig. Te meer gezien uit informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat er bij binnenkomst van de Europese Unie en meer bepaald de Schengenzone strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Gezien het risico op ernstige sancties voor de smokkelaars bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort (valse) documenten dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde en geen informatie kan geven over uw reisdocumenten, niet geloofwaardig. Bovenstaande vaststellingen tasten bijgevolg uw algehele geloofwaardigheid aan.

Vervolgens dient er te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Zo blijkt uit uw verklaringen dat u reeds sinds oktober 2005 door overheidsinstanties in Kabardino-Balkarië wordt geïsoleerd. U gaf aan dat u vanaf de aanvang van uw problemen werd vervolgd omwille van het feit dat u een Russische moslim bent (CGVS gehoor p.16, 18, 19, 20, 24-25). U stelde dat er in 2005, 2006, 2007 alsook in 2010 en 2011 vervolgingsfeiten tegen u hebben plaatsgevonden. Er dient hierbij opgemerkt te worden dat u pas in maart 2011 hebt besloten om Kabardino-Balkarië te ontvluchten en dit omdat een vriend van u in februari 2011 werd vermoord en omdat er toen een anti-terroristisch regime werd ingevoerd (CGVS gehoor p.24). Het feit dat u niet eerder uw stad of uw land bent ontvlucht en dit terwijl u reeds enkele jaren persoonlijk werd vervolgd, doet vragen rijzen omtrent uw nood aan internationale bescherming. Bovendien gaf u zelf aan dat u het in de periode 2005-2011 niet nodig vond om uit Nalchik te vertrekken omdat u dacht dat het in orde zou komen (CGVS gehoor p.24). Hierbij dient nog toegevoegd te worden dat u op 22 februari 2011 een legitimatie voor uw professionele activiteiten als juwelier hebt afgehaald bij de overheidsdienst van cultuur. U gaf aan dat u geen schrik had om deze voornoemde legitimatie af te halen, aangezien u met dit overheidsdepartement nooit eerder problemen had gekend (CGVS gehoor p.5, 25). Echter, deze gedraging valt eveneens niet te rijmen met een dringende nood aan internationale bescherming. Gezien u immers op datum van 14 februari 2011 nog werd meegenomen door Rubop-medewerkers omwille van de moord op uw vriend dd.12/02/2011, doet het betreffende contact op 22 februari 2011 met een overheidsdienst van Kabardino-Balkarië ernstige vragen rijzen omtrent de gegrondheid van uw vrees. Door dit betreffende contact kwam u hoe dan ook onder de aandacht van de autoriteiten.

Overigens dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd uw actueel gegronde vrees aannemelijk te maken. Zo gaf u aan dat u geen informatie voorhanden hebt aangaande uw actuele vervolgingsproblematiek. U hebt sinds uw aankomst in België geen poging ondernomen om na te gaan of u nog steeds actueel wordt gezocht in Kabardino-Balkarie en of er nog naar u wordt geïnformeerd. U hebt enkel via internet algemene informatie verzameld, maar deze internetartikelen betreffen niet uw persoonlijke situatie in Kabardino-Balkarië (CGVS gehoor p.2, 26). Nochtans gaf u aan

dat u sinds uw aankomst in België nog steeds contacten hebt met uw moeder die tot op heden in Nalchyk verblijft (CGVS gehoor p.4). Dergelijk gebrek aan interesse naar de ontwikkelingen van uw persoonlijke vervolgingsproblematiek, kan weinig aannemelijk worden genoemd indien u een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren. Hieraan dient overigens nog te worden toegevoegd dat uw echtgenote heeft verklaard dat zij er via haar moeder van op de hoogte werd gebracht dat er sinds uw vertrek uit Kabardino-Balkarie nog politie is langs geweest om naar u te informeren. Behoudens het feit dat uw echtgenote niet kon aangeven wanneer dit concreet had plaatsgevonden, dient het merkwaardig te worden genoemd dat zij u daarover niet heeft ingelicht. Uw echtgenote gaf ter verklaring aan dat zij u niet nerveus wilde maken (CGVS gehoor vrouw p.3). Deze poging tot verklaring overtuigt echter niet. Er mag immers van een asielzoeker worden verwacht dat hij/zij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om te informeren naar cruciale aspecten van het vervolg van de feiten in land van herkomst alsook dat hij/zij diens partner van belangrijke informatie hieromtrent op de hoogte brengt. Bijgevolg dient te worden besloten dat zowel uw gebrek aan interesse naar uw actuele vervolging als het gebrek aan uitwisseling van informatie door uw vrouw, als gedragingen worden beschouwd die onverenigbaar zijn met een gegronde vrees voor vervolging.

Verder dient er nog gewezen te worden op volgende vaststellingen aangaande de door u neergelegde documenten. Zo legde u in eerste instantie een gerechtelijk medisch expertisecertificaat (dd.23/08/2010) voor waarin staat vermeld dat er bij u op 23 augustus 2010 een hersenschudding werd vastgesteld. U gaf aan dat u deze hersenschudding hebt opgelopen tijdens uw vasthouding op 20 augustus 2010. Echter, in het voornoemde document worden er geen verdere details verstrekt aangaande de omstandigheden waarin u de betreffende verwonding hebt opgelopen. Bijgevolg kan op basis van dit document niet op objectieve wijze worden besloten dat de voornoemde hersenschudding het gevolg is van de door u aangehaalde feiten. Verder legde u ook een gerechtelijk document (dd.10/09/2010) neer van het parket van Nalchyk waarin staat vermeld dat uw klacht aangaande het feit dat u door gemaskerde Rubop-medewerkers werd geslagen, niet verder wordt behandeld. Volgens het document waren er onvoldoende bewijzen om een zaak op te starten. U verklaarde dat u voormeld document op 11 of 12 september 2010 via de post hebt ontvangen (CGVS gehoor p.9). Behoudens het feit dat uw echtgenote niet op de hoogte is van de wijze waarop u dit document heeft verkregen, dient te worden opgemerkt dat dit document geen sluitend bewijs vormt dat de door u verklaarde vasthouding en mishandeling door Rubop-medewerkers effectief heeft plaatsgevonden. Bovendien hebt u van de twee aangehaalde documenten, zijnde het gerechtelijk medisch expertisecertificaat en het gerechtelijk document, enkel kopijen kunnen voorleggen. U verklaarde dat de originele exemplaren werden in beslag genomen samen met de internationale paspoorten van u en uw echtgenote bij de huiszoeking door Rubop-medewerkers in januari 2011. Ook is er volgens u toen een document van een officiële huiszoeking in 2005 verdwenen (CGVS gehoor p.7-8, 20). Echter, uw echtgenote kon uw voorgaande verklaringen niet bevestigen. Zo bleek zij in eerste instantie niet op de hoogte te zijn van het bestaan van het originele exemplaar van het gerechtelijk medisch expertisecertificaat. Ook kon zij niet aangeven waar het origineel gerechtelijk document was (CGVS gehoor p.4). Verder gaf zij enkel aan dat tijdens de huiszoeking in januari 2011 jullie internationale paspoorten en documenten betreffende jullie huis in Nalchyk werden meegenomen. Van andere documenten die toen in beslag werden genomen, is zij niet op de hoogte. Uw echtgenote bleek overigens ook geen kennis te hebben van documenten aangaande de huiszoeking die in 2005 werd gehouden (CGVS gehoor vrouw p.4-5). Dat uw echtgenote niet kan bevestigen dat dergelijke belangrijke documenten op recente datum, zijnde januari 2011, werden in beslag genomen kan als weinig aannemelijk worden aanschouwd. Bijgevolg dient op basis van voorgaande vaststellingen te worden besloten dat er geen overtuigend bewijs werd aangeleverd van de door u verklaarde vervolgingsfeiten. Ook de USB-stick waarop twee foto's van uw dochter met verwondingen in het gezicht zijn te zien, vormt geen objectieve ondersteuning van uw asielrelaas. Daarnaast zijn ook de neergelegde internetartikels geen bewijsstukken voor uw verklaarde vervolging in Kabardino-Balkarië. Zoals voorheen reeds werd vastgesteld, leveren deze artikels geen ondersteuning voor de door u aangehaalde feiten in uw land van herkomst. Ook het internetartikel waarin melding wordt gemaakt van de moord op I. T. (...) - waarover u door Rubop-medewerkers werd ondervraagd duidt op geen enkele wijze aan dat dit incident enigszins met de door u verklaarde problemen verbonden is. Tot slot legde u ook nog een artikel neer betreffende 'Black hawk', zijnde de organisatie die u vreest in geval van terugkeer naar Kabardino-Balkarië (CGVS gehoor p.25). Opnieuw dient te worden besloten dat voornoemd document op geen enkele wijze een objectief stavingstuk vormt van uw asielrelaas.

Ten slotte zij opgemerkt dat het feit dat uw vrouw op 21 september 2010 een internationaal paspoort werd uitgereikt (zie document 1 in groene map, p.19), niet te rijmen valt met uw verklaringen als zou ze in juni 2010 door uw autoriteiten op een lijst van risicopersonen zijn geregistreerd (CGVS, p.18 en 19). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat elke aanvraag van een Russisch staatsburger tot het verkrijgen van een internationaal- of reispaspoort aan de FSB, de Russische staatsveiligheidsdienst, wordt voorgelegd. Mocht uw vrouw werkelijk op een dergelijke lijst zijn opgenomen en als risicopersoon worden aanzien, zoals u verklaarde, is het weinig aannemelijk dat uw autoriteiten haar een internationaal paspoort zouden uitreiken waarmee ze zomaar het land zou kunnen verlaten. Hetzelfde geldt overigens ook voor u, die op 14 oktober 2006 een internationaal paspoort werd uitgereikt (zie document 6 in groene map, p.19), hoewel u volgens uw verklaringen

voordien reeds ernstige problemen zou hebben gekend met de FSB en nota bene verdacht zou zijn geweest van betrokkenheid bij terreurdaden. Deze vaststellingen tasten uw algehele geloofwaardigheid nog verder aan.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het door u neergelegde Belgisch medisch attest (dd.9/06/2011) wijzigt niets aan voorgaand besluit. Dit document geeft immers enkel aan dat u eenmalig op consultatie ging bij een psychiater en u toen slaap- en kalmeermiddelen alsook antidepressiva werden voorgeschreven. Uit dit attest en voorschrift kan niet worden afgeleid dat uw psychische problemen het gevolg zouden zijn van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Wat de overige door u neergelegde documenten betreft, zijnde het Russisch binnenlands paspoort van u en uw echtgenote, de geboorteaktes van u, uw echtgenote en uw twee dochters en uw rijbewijs, dient te worden vastgesteld dat deze documenten voorgaande conclusies niet wijzigen. Deze documenten handelen immers enkel over persoonlijke identiteitsgegevens van u en uw gezinsleden en deze worden door mij niet in twijfel getrokken.”

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekers de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 16 augustus 2011 gericht tegen het “*Commissariaat-generaal voor vreemdelingen (sic) en staatlozen*” (zie p. 1) een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoekers vatten aan met een theoretische uiteenzetting omtrent de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en besluiten dat ze aan de voorwaarden van de vluchtelingenstatus, minstens aan de voorwaarden van de subsidiaire beschermingsstatus voldoen.

Ze herhalen vervolgens dat ze sinds 2005 verschillende malen werden opgepakt door verschillende overheidsinstanties; dat verzoeker tijdens zijn arrestatie in 2010 ernstig mishandeld werd; dat hij in 2011 tweemaal werd meegenomen door het speciaal politiedepartement nr. 6; dat hij tijdens zijn voorlaatste arrestatie gemarteld werd met elektriciteitsdraden; dat hij hierdoor niet meer kon bewegen en ergens op straat werd achtergelaten; dat hij geïsoleerd werd door de autoriteiten omwille van zijn bekering tot de islam in 2003.

Vervolgens schetsen verzoekers de situatie in Rusland en stellen dat de politie/FSB kan “*doen en laten wat ze wil, zonder dat ze verantwoording moet afleggen*” (zie het verzoekschrift, p. 7); hierdoor verdwijnen volgens verzoekers dikwijls mensen die ervan verdacht worden banden te hebben met moslimrebellens.

Ze halen dienaangaande een rapport aan van “Human Rights Watch” dat volgens hen stelt dat de FSB “*dikwijls overgaat tot het plunderen van dorpen, het oppakken van willekeurige burgers, marteling en zelfs moord*” (zie het verzoekschrift, p. 7). Dit rapport stelt volgens verzoekers dat de typische slachtoffers van de veiligheids- en ordediensten mannen zijn die in drie categorieën te verdelen zijn: (i) personen met familieleden of kennissen verdacht van terrorisme; (ii) personen die al eerder werden opgepakt en wiens namen in de databanken van de politie- en veiligheidsdiensten geraakt zijn (terecht of onterecht); (iii) moslims die de regels strikt navolgen. Het verzoekschrift stelt dat verzoeker zich in deze drie categorieën bevindt.

Waar de commissaris-generaal aanhaalt dat verzoeker zijn asielrelaas niet voldoende bewijst, wijzen verzoekers er op dat ze enkele belangrijke documenten neerlegden, waaronder een gerechtelijk medisch expertiseverslag waarin vermeld staat dat bij verzoeker op 23 augustus 2010 een hersenschudding werd vastgesteld. Dat er in dit attest geen verdere details verstrekt worden aangaande de omstandigheden waarin verzoeker deze verwonding heeft opgelopen, kan volgens verzoekers niet tegen hen gebruikt worden aangezien men een arts niet kan verplichten meer dan medische vaststellingen neer te schrijven.

Ook wijzen verzoekers op het gerechtelijk document van 10 september 2010 van het Parket van Nalchyk waarin vermeld staat dat verzoeker klacht heeft ingediend omdat hij geslagen werd door gemaskerde Rubop-medewerkers.

Verzoekers zijn eveneens van mening dat de foto's van hun dochter met verwondingen in haar gelaat, hun verklaringen ondersteunen.

De documenten en foto's vormen volgens verzoekers een objectieve steun voor hun asielvraag; volgens hen kan uit deze documenten en uit het feitenrelaas duidelijk afgeleid worden dat er sprake is van een vrees voor een onmenselijke behandeling in geval van terugkeer.

Ze vragen hen dan ook in hoofdde de status van vluchteling te erkennen; in ondergeschikte orde de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. De Raad merkt vooreerst op dat aangezien verzoekster, E. A., zich in het verzoekschrift louter baseert op het asielrelaas van verzoeker, V. Z., de Raad enkel ingaat op het relaas van deze laatste.

2.3. De Raad wijst er op dat artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 geen directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is.

2.4. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Waar verzoekers verwijzen naar de algemene situatie in Rusland en hiervoor een rapport van "Human Rights Watch" aanhalen, wijst de Raad er op dat een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Verzoekers zijn van mening dat het logisch is dat een attest geen verdere details verstrekt aangaande de omstandigheden waarin verzoeker de betreffende verwondingen heeft opgelopen aangezien men een arts niet kan verplichten andere dan medische vaststellingen neer te schrijven.

Deze stelling doet echter geen afbreuk aan het feit dat op basis van dit document niet op objectieve wijze kan worden besloten dat de hersenschudding van verzoeker het gevolg is van de voorgehouden feiten. Een medisch attest vormt immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn verwondingen opliep; de arts doet enkel vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt.

De Raad benadrukt volledigheidshalve dat het medisch attest in casu enkel een ondersteunende werking heeft, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen.

Voor het overige beperken verzoekers zich tot het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal en tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen.

Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278).

Het komt aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe zij aldus in gebreke blijven.

De Raad merkt op dat verzoekers de motivering in de bestreden beslissing omtrent (i) de ongeloofwaardigheid van de reisweg en de gebrekkige kennis betreffende de gebruikte documenten; (ii) het feit dat er onvoldoende elementen werden aangehaald die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging; (iii) de onaannemelijkheid van een actueel gegronde vrees, alsook een gebrek aan interesse naar verzoekers' actuele vervolging en een gebrek aan informatie-uitwisseling tussen de echtgenoten; (iv) de uitreiking van internationaal paspoort aan verzoekster nadat zij door de autoriteiten op een lijst van risicopersonen zouden zijn geregistreerd; (v) de uitreiking van een internationaal paspoort aan verzoeker nadat hij reeds ernstige problemen had gekend met de FSB, onbesproken laat.

Deze blijft aldus behouden.

Gelet op wat voorafgaat is het asielaas van verzoekers niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat). De status van vluchteling als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan het asielaas, kan dit relaas niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a. en b. van de vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat ze in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen en gemotiveerd is. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoekers zelf aangevoerd tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE